

Tronfjellposten

SPESIALUTGAVE Nr. 30

Uke 4 * Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet * 2022

Swami Paramananda i Ranchi, Bihar, 1983. Foto: BP.

I SØKEN ETTER SANNHET

MINE OPPLEVELSER MED
SWAMI PARAMANANDA

SELVBIOGRAFIEN TIL EN YOGI FRA VESTEN

BJØRN PETTERSEN

© Copyright

Bjørn Pettersen

og

Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet
2560 Alvdal
Norge

Denne selvbiografien kan ikke gjengis helhetlig eller i deler,
på noe medium eller i noe media,
spesielt ikke sosiale medier,
uten forfatterens eller utgiverens skriftlige samtykke.

Dette gjelder også for oversettelse til andre språk.

Det oppfordres derimot til å skrive og dele omtaler, gjerne på sosiale medier,
og dele lenker som viser til kilden:

www.tronuni.org

INNHold

Forord

Innledning

Forvandlingens kondor
Huggormens budskap
Ios i mitt hjerte
Ashramen i Rishikesh
Kosmiske lotuser
En indisk yogi på Tronfjell

(1) Paramanandas smil

Uventet besøk fra Syd-India
Brev fra Swami Paramananda Giri
Fangenskap i Rishikesh
Første møte med Paramananda
Tripti Ma
Fem dager i Ranchi
Mantra-diksha
Ramakrishna darshan
Problemer i Alvdal

(2) Meditasjonens kunst

Tilpasning til Banagram
Livet i Paramananda Mission
Mental kommunikasjon
Reisen til Syd-India
Mahashivaratri og Balyogi-darshan
Malaria og sannyasa
Om-karam
Banagram og Kathmandu
Malaria i Norge

(3) Transcendens

Sadhana på Shantibu
Fresende kundalini
Innenfor Paramanandas aura
Guru kripa
Besøk av venner fra Norge
Asgeirs bortgang
Turiya på Shantibu
«... slik rishiene puster»
Baul i Himalaya

(4) Samlivet med Paramananda

Ankomsten til Norge
Paramanandas tilblivelse og livshistorie
Fredsplatået på Tron
Sannheten om Sri Anandas gjenfødelse
Baul på Tronfjell
«... vi er nesten den samme ...»
På Inter-Rail i Europa
Nord-Norge-tur
Tapt manuskript

(5) Fredsuniversitetet på Tron

Valfart til Banagram
Hulene ved Udayagiri
Tripti Ma kommer til Norge
Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet
Paramananda kommer igjen til Norge
Piknik på Ganges
Paramananda til Norge for tredje gang
Livskunstkurs ved Savalen
Vanskeligheter og intrigespill

(6) For evig Paramananda

Siste fremtreden i Norge
Budskap og forutsigelser
Paramananda forlater sin fysiske kropp
Stor sorg i Banagram
Splittelse og oppløsning
Paramanandas siste leksjon
Essensiell lære
Hvem er Paramananda?
-Paramanandas dikt «Jeg»

Utleddning

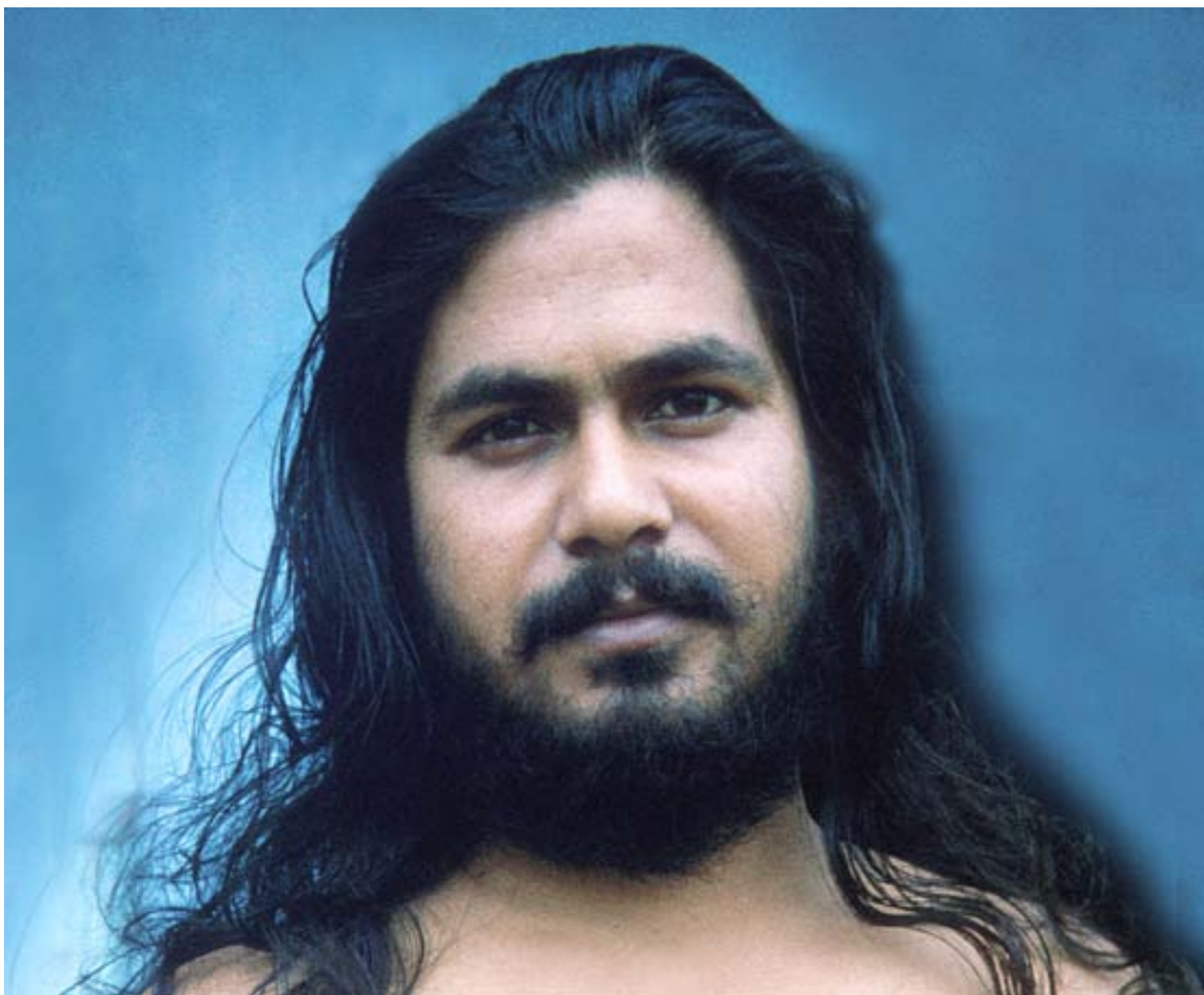
Reinkarnasjon og Rishier
Øst og Vest
Vitenskap og åndelighet
«Sjel» og sinn
Guru og Sishya (lærer og elev)
Søken etter Sannhet
Formålet med livet

Etterord

FOR EVIG PARAMANANDA

Paramanandas dikt "Jeg"

Det aller viktigste etter Paramananda av skrevne ord er naturligvis de ordene han har skrevet selv. Og det mest fantastiske Paramananda har skrevet selv, slik jeg ser det, er diktet «Jeg», som han ga til meg ved avreise fra Banagram i mai 1985, og som har vært min meditasjon i mange år. Dette «Jeg» som her skildres, er den innerste, nøytrale jeg-følelsen som alltid er nærværende i alle mennesker, og som er uforanderlig i alle gjennom hele livet og hinsides livet. Det er *ikke* det som kalles 'ego', men er mer som 'Bevisstheten i Seg Selv'. Bare her, i dette spesielle diktet av Paramananda, er det uttrykt fullt bevisst, og ingen andre enn han kunne ha gjort det! I det følgende er diktet gjengitt i sin helhet på norsk av forfatteren til denne boka, etter en autorisert engelsk oversettelse fra originalspråket bengali:

Swami Paramananda i Ranchi, Bihar, India, juli 1983.
Foto: BP.

Jeg

Jeg er den Uforanderlige Sannheten,
Evig og Alltid-eksisterende.
Jeg forestiller meg universet i sin helhet,
Forestillingen kan aldri finne ut om Meg.
Jeg kan aldri bli rammet av sykdom og forfall.
Jeg er den Udødelige Amrita.

Jeg er Seeren, Jeg er Kjenneren,
Jeg er Føleren og Forestilleren.
Jeg ble aldri skapt.
Jeg er universets Eneste Bevissthet.
Verden fremstår i Meg, eksisterer i Meg
og absorberes i Meg.
Skapelse, opprettholdelse og ødeleggelse
har ingen virkning på Meg.
Jeg er Mahakala,
Fortid, nåtid og framtid berører Meg ikke.

Jeg er ufattelig, ufeilbarlig,
Ingen kan kjenne Meg ved tankens kraft.

Jeg er den Uendelige Bevisstheten.
Jeg er underlig og vidunderlig.
Jeg kan ikke uttrykkes ved tale.

Jeg blir aldri rammet av sykdom og forfall.
Jeg er alltid-eksisterende og evig.
Ingen kan kjenne Meg med sinnets kraft.

Jeg ser alt,
Jeg føler alt.
Ingen kan se Meg siden Jeg er Seeren
og ikke det som ses.
Jeg føler kroppen,
Kroppen føler ikke Meg.

Jeg gjennomtrenger universet.
Jeg er uavhengig.
Jeg er Alles Tilflukt og alle avhenger av Meg.

Jeg er ubundet og evig fri.
Jeg er plettfri,
Ingenting kan forurense Meg.

Våkentilstanden kan ikke kjenne Meg,
Drømmer ser Meg ikke,
Søvn kan ikke forstå Meg,
Jeg forestiller meg alle disse.
Bare Jeg kan føle Meg selv.

Hele universet er Min forestilling.
Bare Jeg eksisterer.
Jeg er Amrita,
Fødsel og død påvirker Meg ikke.

Jeg er ikke noe skapt objekt.
Jeg har aldri oppstått,
Ei heller noen sinne forsvunnet.

Jeg er den Lykksalige Evige Sannheten.
Universet er ute av stand til å uttrykke Meg.

Mat, bevegelse, sex og søvn
- disse påvirker Meg ikke.

Skapelse er forandring,
en prosess av kontinuerlig sjelevandring
gjennom tilsynekomster og forsvinninger.
Jeg er atskilt fra skapelse.

Den indre verden og den ytre verden
kjenner Meg ikke.
Jeg er usynlig, ukjennelig,
Jeg kan ikke ses,
Jeg kan ikke kjennes.

Jeg er Seeren, Kjenneren og Føleren.
Jeg lager utallige forestillinger.
Ishwara er en av Mine forestillinger,
Allah, Gud, gudene og gudinnene
- alle er Mine forestillinger.

Jeg gir navn til hele universet,
Universet kan ikke navngi Meg.
Jeg forestiller meg alle navn og former,
Navn og form kan ikke kjenne Meg.
Jeg er hinsides alle navn og former.

Jeg kan ikke kjennes,
Jeg er hinsides kjennskap.
Av alle sannheter er Jeg den Høyeste.

Jeg øker ikke ved ervervelse,
Ei heller minsker Jeg ved ikke-ervervelse.
Midt i ustoppelig karma
Er Jeg Fullkommenhet.

Swami Paramananda

Det originale fotografiet til portrettet tilknyttet diktet.

Foto: BP.

ORDLISTE (forenklet)

amrita – udødelighet; guddommelig nektar; 'ambrosia.'

karma – 'handling', 'gjerning'; populært kjent som loven om årsak og virkning i forhold til mennesket.

Mahakala – «tidløs tid» (poetisk uttrykk); 'stor tid' eller 'hinsides tid'; 'Tidens og Dødens Herre.'

Fortsettelse følger i neste nummer neste uke.